

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 2T/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313010024
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Fitt
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1313010024.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Fitta a prísediacich Mgr. Michala Balacenka a JUDr. Emiliána Pavlíka, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. Š., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2015, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. Š., rod. Š., nar. XX. E. XXXX, bytom T. X, A. U., okres Y., t. č. ÚVTOS Leopoldov

sa uznáva za vinného, že

dňa 19.03.2012 v čase cca o 21.15 hod. pri tom ako stál vo výklenku z bočnej strany obchodného domu Kaufland, ktorý sa nachádza v Bratislave na Trnavskej cesta č. 41 oslovil maloletého poškodeného A. A., nar. XX.XX.XXXX s otázkou koľko je hodín, na čo mu maloletý odvetil, že nevie, po čom k nemu obvinený pristúpil, následne kopol ho do pravého kolena, následkom čoho poškodený spadol na zem a pri tom, ako maloletý poškodený sedel na zemi, k nemu obvinený spredu pristúpil a z ľavého vrečka teplákov, ktoré mal maloletý poškodený na sebe oblečené mu vybral mobilný telefón zn. Nokia C 3, šedo-modrej farby, EMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, s ktorým ušiel na neznáme miesto, čím mu spôsobil škodu vo výške 104 €

t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osoby
č í m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona a § 37 písm. m), písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 7 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona k úhrnnému a zároveň súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T 6/2013 zo dňa 20.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To 37/2014 zo dňa 10.06.2014 z titulu uloženia súhrnného trestu ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona sa obžalovanému ukladá aj ochranné protialkoholické liečenia ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom poškodenej E. Š., obžalovaného A. Š., E. Š.V., T. H., V. L., výsluchom svedka maloletého E. E. - M., prečítaním znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie a odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých a v neposlednom rade aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiály i celým spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim a pripojenými spisovými materiálmi.

Po otvorení hlavného pojednávania predseda senátu zistil, že obžalovaný a prokurátor nemali záujem o uzavretie dohody o vine a treste.

Poškodená E. Š. vo vzťahu ku škode uviedla, že žiadnu škodu uplatniť voči obžalovanému nechce, nakoľko mobilný telefón jej bol vrátený.

Obžalovaný A. Š. na hlavnom pojednávaní, po tom čo predseda senátu mu umožnil urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku a prehlásil, že sa cíti nevinný zo žalovaného skutku.

Obžalovaný ku skutku prehlásil, že daný skutok nespáchal, pričom uviedol, že dňa 19.03.2012 o 21.15 hod. sa nachádzal v zberni železa na Karpatskej ulici. Čo sa týka mobilného telefónu značky Nokia C3, šedo-modrej farby s IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX obžalovaný uviedol, že takýto telefón mal, kúpil ho na burze na Interi od jedného bezdomovca za 10 €.

Na dotaz zo strany súdu, aby obžalovaný uviedol odkiaľ má vedomosť, že kúpil mobilný telefón práve od bezdomovca, či túto osobu pozná, obžalovaný uviedol, že túto osobu nepozná, chvíľu sa s touto osobou bavil. On mu povedal, že je bezdomovec, bol to nejaký východniar.

Svedkyňa E. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že o priebehu skutku sa dozvedela od svojho maloletého syna s tým, že ho poslala do Kauflandu niečo nakúpiť, pričom bolo už pomerne neskoro. Cestou sa niekde zašuchtal, bolo už skoro 22.00 hodín večer, pričom keď mu volala na mobilný telefón, tento bol vypnutý. Keď následne jej syn došiel domov, plakal a tvrdil, že nejaký chlap mu pri Kauflande zobral mobilný telefón, pričom sa jednalo o staršieho muža, ktorý k nemu pristúpil, kopol ho do kolena a keď sa zviezol na zem, pristúpil k nemu a zobral mu mobilný telefón. Následne potom išla skutok oznámiť na políciu, ale vie, že to nebolo hneď v ten deň, nakoľko bolo už neskoro, možno to bolo nasledujúci deň, resp. ďalší deň po skutku. Predmetný mobilný telefón dostal jej syn od otca v júli rok pred skutkom, jednalo sa o šedo-modrý telefón v kombinácii s čiernou, jednalo sa o značku Nokia C3, pričom doma majú ešte aj krabicu od predmetného mobilného telefónu. Viditeľné zranenie jej syn nemal, sťažoval sa na to, že ho bolí koleno a keď prišiel domov tak bolo vidieť, že sa trasie od rozrušenia.

Svedok T. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pracuje v pneuservise Sklenica, ktorý sa nachádza na Pionierskej ulici, pričom vedúci pán Sklenica ubytoval jedného bezdomovca nad servisom, ktorý tam býval aj s rodinou. Za týmto bezdomovcom tam potom chodili aj iní a keď bol v práci prišli za ním traja bezdomovci, z ktorých jeden bol aj obžalovaný, od ktorého na základe jeho ponuky kúpil mobilný telefón Nokia C3 za 15 €, ktorý potom dal svojej priateľke V.Í. L.. Od ďalšieho bezdomovca sa potom dozvedel,

že muž - bezdomovec od ktorého kúpil mobil sa volá A. Š., pričom je to práve obžalovaný. Po tom čo dal telefón priateľke, táto mala na predmetný telefón hovor od polície, že mobilný telefón pochádza z trestnej činnosti, čo mu aj priateľka oznámila, ale on o tomto nemal žiadne tušenie. Následne išiel zháňať bezdomovcov, z ktorých zohnal iba dvoch, ale obžalovaný už medzi nimi nebol. Vtedy mu jeden z tých bezdomovcov povedal, že telefón kupoval od A. Š.A., ktorý býva niekde na Trnávke.

Svedkyňa V. L. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že mobilný telefón Nokia C3, modrej farby dostala od svojho priateľa T. H., ktorý jej kúpil od inej osoby, pretože ona v tom čase mala svoj telefón rozbitý. Telefón používala jeden alebo dva dni, pričom do telefónu si dala svoju sim - kartu a po dvoch dňoch mala telefonovať od polície, pričom sa jej policajti dotazovali či vie o tom, že telefón, ktorý používa je kradnutý. Ona uviedla, že o tom vedomosť nemá a povedala, že je ochotná telefón polícii vydať, čo aj spravila s tým, že policajti si pre telefón prišli. Keď tieto skutočnosti oznámila svojmu priateľovi T. H. tento taktiež povedal, že o tom, že telefón pochádza z trestnej činnosti nevie a samozrejme jej povedal, že aby policajtom povedala pravdu a že im má telefón vydať.

Vzhľadom ku skutočnosti, že v predmetnej trestnej veci rozhodol Okresný súd Bratislava III v Bratislave rozsudkom sp. zn. 2T 6/2013 zo dňa 20.11.2013, pričom tento rozsudok vo vzťahu k prejednávánemu skutku a to zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona bol Krajským súdom Bratislava na základe rozsudku pod sp. zn. 4To 37/2014 zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom zároveň týmto rozsudkom Krajský súd Bratislava sám rozhodol a to tak, že obžalovaného odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 a pol roka vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, pod sp. zn. 46T 134/2011 zo dňa 22.01.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, pod sp. zn. 3To 70/2013 zo dňa 22.10.2013 a zároveň uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou s poukazom na § 73 ods. 2 písm. c) a § 74 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd v Bratislave vyššie citovaným rozsudkom, pod sp. zn. 4To 37/2014 zo dňa 10.06.2014 teda vrátil prvostupňovému súdu na prejednanie a rozhodnutie a to v potrebnom rozsahu iba vo vzťahu ku skutku, ktorý sa mal odohrať dňa 19.03.2012 o 21.15 hod., ktorý bol obžalobou kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona, pričom z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že krajský súd prikázal prvostupňovému súdu, aby vypočul maloletého poškodeného - svedka E. E. - M. s tým, že aj keď sa jedná o násilný trestný čin nie je ustanovenie § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku ustanovením podľa ktorého by vždy mala byť procesným postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítaná výpoveď maloletého ako osoby mladšej ako 15 rokov a podľa názoru odvolacieho súdu výsluch poškodeného - svedka sa aj s prihliadnutím na znalecký posudok nedá vyvodiť, že by opätovný výsluch takejto osoby nepriaznivo ovplyvnil jej duševný a mravný vývoj a navyše poškodený - svedok E. E. - M. už vzhľadom na svoj vek dovŕšil viac ako 14 rok veku a navyše tento dôkaz je dôkazom rozhodujúcim pre posúdenie predmetného skutku.

Súd prvého stupňa teda na základe názoru odvolacieho súdu sa striktne riadil jeho pokynom, vypočul pred súdom svedka maloletého E. E. - M., čím aj doplnil dokazovanie v predmetnej trestnej veci, ktoré už bolo vykonané v hlavných pojednávaniach pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, pod sp. zn. 2T 6/2013 zo dňa 20.11.2013

Svedok maloletý E. E. - M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pred tromi rokmi, pričom bližší dátum si už nespomína vychádzal z obchodného domu Kaufland na Trnavskej ulici, pričom ako sa nachádzal vo výklenku, ktorý je pred týmto obchodným domom, pristúpil k nemu páchatel', ktorý bol bezprostredne v jeho blízkosti a opýtal sa ho, či vie koľko je hodín. Už nevie či mu odpovedal na otázku koľko je hodín, avšak mal u seba mobil na čo páchatel' pristúpil bezprostredne do jeho blízkosti, kopol ho do nohy, pričom spadol. Pri páde mu z vrecka vypadol mobilný telefón, čo keď obvinený uvidel tento zodvihol a z miesta ušiel. Na otázku zo strany intervenujúceho prokurátora na hlavnom pojednávaní či vie opoznať osobu, ktorú popisuje vo svojej výpovedi ako osobu, ktorá mala skutok spáchať, a či tou osobou je prítomný obžalovaný, svedok uviedol, že obžalovaného jednoznačne opoznáva ako osobu, ktorá skutok spáchala. Na doplňujúce dotazy, aby svedok uviedol, kde mal mobilný telefón, svedok uviedol, že tento mal u seba v hornom vaku nohavíc, avšak na ktorej strane, to si už nepamätá. Obžalovaný ho kopol do oblasti kolena, strednou silou, ale vzhľadom k jeho dispozícii pre neho to bola sila vysoká. Ihneď potom ako ho kopol okamžite padol na zem. Žiadna iná komunikácia zo strany obžalovaného neprebehla, iba to, že sa ho pýtal, že koľko je hodín. Práceschopný na základe útoku nebol, ani nemal problémy.

Súd procesným postupom za výslovného súhlasu OP BA III i obžalovaného prečítal znalecké posudky vypracované znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie Y. T. a Y. Š., ktorý bol vypracovaný k vyšetreniu duševného stavu obžalovaného ako aj znalecký posudok znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých Y. I. M. k vyšetreniu maloletého poškodeného.

Zo záverov znaleckého posudku Y. I. T. Z. E. Y. Y. Š. vyplynulo, že u obžalovaného ide o abnorme štruktúrovanú osobnosť so sklonom k asociálnej aktivite na báze ľahko oslabeného intelektu o abuzus alkoholu s prejavmi závislosti, pričom obžalovaný pod vplyvom alkoholu sa stáva zvýšene podnikavým, dráždivým aj agresívnym, ale v čase spáchania skutku bol schopný rozoznať protiprávnosť svojho konania a mohol svoje konanie aj ovládať. V čase spáchania skutku sa nachádzal v stave jednoduchého alkoholického opojenia, ktoré iba do istej miery znižuje rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, ale do takéhoto stavu sa obžalovaný dostal konzumom alkoholu sám. Obžalovaný netrpí takým stupňom duševnej poruchy, pre ktorú by nebol schopný chápať a vnímať zmysel trestného konania, pričom však u obžalovaného znalci majú za to, že je potreba odporúčať ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Y. I. M., súdnej znalkyne z odboru psychológie, ktorý bol vypracovaný na poškodeného maloletého E. E. - M. vyplynulo, že maloletý je primerane mentálne vyspelý. Má neverbálne schopnosti vyššieho priemeru a aj zodpovedajúce pamäťové schopnosti, pričom sa u neho nepreukázali žiadne sklony ku konfabulovaniu alebo nadmernej fantázii, je schopný vnímať aj zapamätať si prežitú udalosť a tieto aj reprodukovať.

Okrem takto vykonaného dokazovania súd vo veci vykonal aj oboznamovanie sa s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiály, z ktorých ako dôležité pre rozhodnutie a posúdenie vo veci vyhodnotil najmä rekognície, úradné záznamy, uznesenie o zaistení a prevzatí veci, uznesenie o vrátení veci, fotodokumentáciu, dychové skúšky, a k osobe obžalovaného správy z miesta bydliska, lustrácie k osobe obžalovaného, aktualizovaný odpis z registra trestov obžalovaného a v neposlednom rade aj pripojený spisový materiál Okresného súdu Bratislava III, pod sp. zn. 46T 134/2011.

Zo zápisnice o rekognícii, ktorá bola vykonaná s opoznávacou osobou T. H. vyplynulo, že tento na základe predložených fotoalbumov v oboch prípadoch jednoznačne so 100 % istotou opoznal práve obžalovaného ako osobu, ktorá mu predala mobilný telefón značky Nokia C3 patriaci maloletému E. E. - M..

Taktiež bola vykonaná aj rekognícia osoby, kde opoznávacou osobou bol svedok poškodený maloletý E. E. - M., pričom z tejto vyplynulo, že v oboch pokusoch jednoznačne opoznal osobu, ktorá ho dňa 19.03.2012 napadla pred OD Kaufland v Bratislave na Trnavskej ulici, pričom mu z vrečka nohavíc odcudzil mobilný telefón značky Nokia C3, pričom osobu, ktorú opoznal je práve obžalovaný A. Š..

Vo vzťahu k obžalovanému súd na základe listinných dôkazov zadokumentovaných v spisovom materiály zistil, že obžalovaný bol doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 25.09.2014 pod sp. zn. 2T 92/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2014, pre prečin podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, kde súd upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom v Malackách, pod sp. zn. 2T 159/2009. Rozsudkom Krajského súdu Bratislava v Bratislave pod sp. zn. 4To 37/2014 zo dňa 10.06.2014, právoplatným dňa 10.06.2014, bol obžalovaný odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 a pol roka, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom ku skutočnosti, že týmto rozsudkom bol uložený trest súhrnný vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, pod sp. zn. 46T 134/2011 zo dňa 22.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To 70/2013 zo dňa 22.10.2013 je zrejmé, že skutok pre ktorý sa momentálne vedie trestné stíhanie voči obžalovanému bol spáchaný skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Krajským súdom v Bratislave, pod sp. zn. 4To 37/2014 zo dňa 10.06.2014, a teda vo vzťahu k tomuto rozsudku prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu tak ako má na mysli ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Na základe takto vykonaného dokazovania vyhodnotením dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne tak ako má na mysli ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku na základe starostlivého uváženia všetkých

okolností prípadu súd dospel k záveru, že vina obžalovaného A. Š. zo žalovaného skutku je jednoznačne preukázaná.

Obžalovaný A. Š. síce popiera spáchanie skutku. Tvrdí, že v čase skutku sa nachádzal v zberných surovinách. Obrana obžalovaného je však jednoznačne vyvrátená výpoveďou samotného maloletého poškodeného E. E. - M., ktorý jednoznačne popísal na hlavnom pojednávaní priebeh skutku a opoznal obžalovaného ako páchatela skutku. V daných súvislostiach je nutné poukázať aj na usvedčujúce výpovede svedkov E. Š., ďalej výpoveď svedka T. H., do istej miery aj výpoveďou svedkyne V. L. a taktiež aj listinnými dôkazmi a vykonanými rekogníciami v rámci prípravného konania.

Obžalovaný tým, že ako trestno-právne zodpovedný subjekt svojím úmyselným konaním v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a takýto čin spáchal na chránenej osobe naplnil všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona po objektívnej, ale i subjektívnej stránke.

Pri úvahe o druhu a výške trestu pre obžalovaného súd samozrejme sa zaoberal aj existenciou pohľadujúcich a priťažujúcich okolností tak ako má na mysli ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zákona, pričom dospel k záveru, že u obžalovaného sú dané priťažujúce okolnosti tak ako má na mysli ustanovenie § 37 písm. m), písm. h) Tr. zákona, pričom však zároveň je zrejmé, že skutok, pre ktorý je momentálne vedie trestné stíhanie spáchal obžalovaný skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Krajským súdom Bratislava, pod sp. zn. 4To 37/2014 zo dňa 10.06.2014 a teda do úvahy prichádzalo pri uložení trestu, uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona, ale zároveň aj úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona.

Vzhľadom ku skutočnosti, že súd ukladal obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To 37/2014, kde bol odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a iné, sa trestná sadzba u obžalovaného v rámci použitia asperačnej zásady prejavila v rozpätí trestnej sadzby, ktorá sa zo základnej sadzby z najprísnejšie trestného skutku a to zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona zo sadzby 7 - 12 rokov zvýšila na sadzbu 7 - 16 rokov, pričom súd v takto upravenej sadzbe t. j. 7 - 16 rokov uložil obžalovanému trest súhrnný a zároveň úhrnný na hranici 11 rokov, pričom súd má za to, že takýto trest uložený ešte v spodnej polovici takto vypočítanej trestnej sadzby, avšak vzhľadom na okolnosti predmetnej veci bude trestnom spravodlivým a adekvátnym a zároveň splní svoj účel trestu tak ako má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zákona a zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale aj vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Pre výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu pre výkon trestu v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona a to do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovanému bol ukladaný trest súhrnný vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To 37/2014 podľa zásad uvedených v § 42 ods. 2 Tr. zákona, vzhľadom na to, že rozsudkom ku ktorému sa ukladal trest súhrnný bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, súd toto liečenie obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, uložil toto ochranné liečenie aj týmto rozsudkom, keďže sa jednalo o trest súhrnný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Bratislave cestou Okresného súdu Bratislava III.